Եւ ապա ասասցեն զմի Հայրմեր եւ ողջ:

Եթէկամիցի կեալ աւելի, ասիցէ զողորմեա սղմոսն, եւ արասցէ զայսոսիկ հինգ մտածմունս, կամ զմինն այսոցիկ, առ ի իւրաքանչիւր դրունս ողորմութեց:

Ա. Նախ՝ Ձեւացուսցես մտօք, թէ իցէ՝ի դուռն դրախտին եդեմայ Է նախահօրն ադամայ, ուր եկաց ողբալով յորդարտասուօք զմեղս իւրս, որոյ վս արտաքսեցեալնէր՝ի բերկրալի տեղւոջէն այնմանէ, եւ կոր ուսեալ զերջանկութին այնքան մեծ, ես եւս որ վս մեղաց իմոց կորուսի զշնորհնմյ, եւ զերջանկութին յւտնկն; կարեմ տակաւին օգնութբն ածայնով, եւ ապաշխարութբ վերադառնալ: